

L'illa dels LLIBRES

REVISTA D'ACTUALITAT LITERÀRIA

BCNEGRA 2022

**TORNA LA
BCNEGRA**

3-13
de febrer

**LES NOVETATS
EN CATALÀ DEL
2022**

**AVANÇAMENT
EDITORIAL**

CONTINGUTS

02 COMMEMORACIONS I EFEMÈRIDES LITERÀRIES DEL 2022

03 LA BCNEGRA PRESENTA MÉS D'UNA CINQUANTENA D'ACTIVITATS I RECUPERA LA PRESENCIALITAT

05 QUÈ LLEGIREM ABANS DE SANT JORDI? REPASSEM LES PRINCIPALS NOVETATS LITERÀRIES CATALANES DE L'ANY 2022

09 "SILVERVIEW", LA DARRERA MISSIÓ DE JOHN LE CARRÉ

10 JOAN-LLUÍS LLUÍS PREMI OMNIUM DE NOVEL·LA

11 AVANÇAMENT EDITORIAL "L'ALQUÍMIA DE LA VIDA" DE COIA VALLS

14 "VISITA A LA SENYORA SOLER", LA NOVEL·LA CENSURADA I INÈDITA DE MANUEL DE PEDROLO

15 EL GRUP XIULA PRESENTEN "L'AUTÈNTICA HISTÒRIA DE VERDURA I PEIX"

17 "ESPERANT L'ERIKA", PER MARTÍ GIRONELL

15 L'OBRA "DREAM" DE L'ARTISTA JAUME PLENSA PROTAGONITZA LA SÈRIE DE NETFLIX "QUÉDATE A MI LADO", BASADA EN LA NOVEL·LA DE HARLAN COBEN

Comencem un nou any ple de novetats editorials i a L'Illa dels Llibres fem un repàs per le principals novetats que llegirem abans de Sant Jordi d'autors i autores en català. El nou any l'iniciem amb optimisme i esperança. El 2022 ha de ser l'any que deixem enrere definitivament la pandèmia i tot torni a ser com abans o millor.

Al febrer arrenca una nova edició de la BCNegra, un dels grans festivals dedicats al gènere negre que enguany recupera la presencialitat de les seves activitats. Més de cent autors presents a Barcelona on destaca la figura del gran Don Winslow que rebrà el Premi Pepe Carvalho.

No ens oblidem de John Lee Carré i la seva novel·la pòstuma "Silverview" o la publicació de la novel·la censurada i inèdita de Manuel de Pedrolo ""Visita a la senyora Soler" que l'editorial Fonoll publicarà al febrer. També comptem amb un avançament editorial de la nova novel·la de Coia Valls, "L'alquímia de la vida" que publicarà el 9 de febrer i L'Illa dels Llibres us avança el primer capítol.

Martí Gironell ens recomana la novel·la "Entre les ombres" de X. R. Trigo i el grup Xiula ens presenta l'àlbum il·lustrat amb "L'autèntica història de verdura i peix".

També busquem la relació entre la literatura, les sèries de televisió i l'art, gràcies a l'obra "Dream" de Jaume Plensa.

Gaudiu de la lectura

Jordi Milian
Director de L'Illa dels Llibres
www.illadelsllibres.com

www.illadelsllibres.com

L'illa dels **LLIBRES**
l'actualitat literària al teu abast

Commemoracions i efemèrides literàries del 2022

Joan Fuster, Molière, José Saramago, Bram Stoker entre els noms destacats de les commemoracions i efemèrides literàries destacades del 2022.

El 28 de gener el poeta, pintor, dramaturg, traductor, periodista i crític literari català, **Narcís Comadira** celebrarà el 80è aniversari. El 24 de març l'escriptor **Quim Monzó** farà setanta anys.

El 30 d'abril l'autor de "Les veus del Pamano" i "Jo confesso, **Jaume Cabré** celebrarà el seu 75è aniversari.

L'escriptora **Mercè Company** celebra el 19 de maig el seu 75è aniversari. Ha estat la cocreadora de "Les tres bessones" amb Roser Capdevila.

L'autor dels "Versos satànics", **Salman Rushdie** celebrarà el 19 de juny el seu 75è aniversari.

El poeta, traductor i crític literari **Sam Abrams** en farà 70 anys el 26 de juliol. El mateix dia, el prolífic escriptor **Jordi Sierra i Fabra** també farà 75 anys.

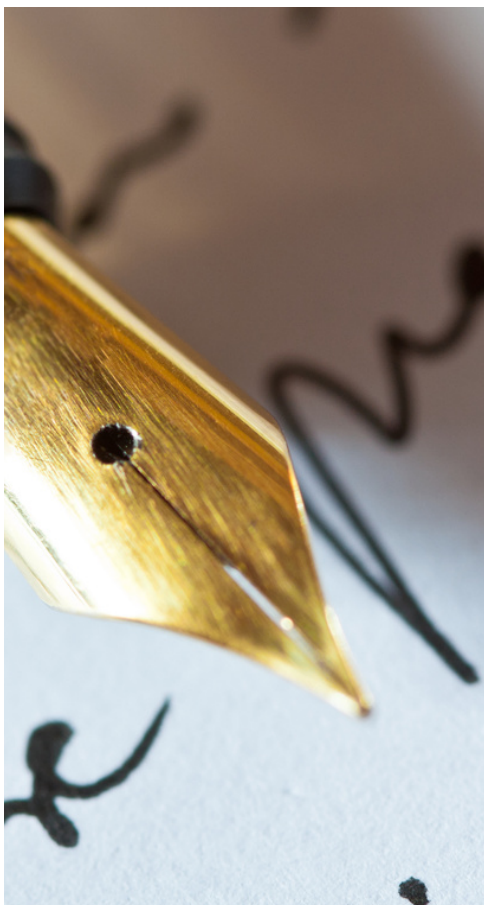
El 26 de juliol també serà especial perquè es commemorarà el 25è aniversari de la publicació de la primera novel·la de Harry Potter de **J. K. Rowling** "Harry Potter i la pedra filosofal".

Sobre efemèrides d'obres publicades recordarem el centenari de la publicació de la reconeguda "Ulisses" de **James Joyce** i el 75è aniversari de la publicació del "Diari d'Ana Frank", La pesta, d'**Albert Camus** o La perla, de **John Steinbeck**.

Hauem d'esperar al 24 d'agost per celebrar els 90 anys de l'escriptor **Joaquim Carbó**, autor entre d'altres de "La casa sota la sorra".

El 21 de setembre, **Stephen King**, el rei del terror en farà 75. **Julià de Jòdar**, autor de "La pastoral catalana" i "El metall impur" celebrarà 80 anys el 28 de desembre. A l'octubre es commemoren els 20 anys de la publicació de "La pell freda" (La Campana) d'**Albert Sánchez Piñol**.

ANIVERSARIS DELS NAIXEMENTS DE JOAN FUSTER, NÈSTOR LUJAN, JOSÉ SARAMAGO, ENID BLYTON, BRAM STOKER I MOLIÈRE

L'any 2022 es commemora el centenari del naixement de **Kurt Vonnegut** (11 de novembre), escriptor nord-americà conegut per la seva peculiar combinació de sàtira, comèdia negra i ciència-ficció i autor d'"Escorxador-5".

També commemorem el centenari del naixement de l'escriptor valencià **Joan Fuster** (23 de novembre) i els centenaris dels naixements de **Gabriel Ferrater**, **Guillem Viladot i Puig**, **Ramona Via i Pros** i **Nèstor Luján** (1 de març).

També es commemora el 19 d'abril del centenari de la creació del PEN Català. De centenaris destacats recordarem a Jack Kerouac, autor de la generació beat i creador de "La carretera" que el 12

de març es commemora el centenari del seu naixement. El 16 de novembre recordarem el centenari del naixement de l'escriptor portuguès i premi Nobel de Literatura **José Saramago**.

No ens oblidarem del centenari de **Charles Monroe Schulz** (26 de novembre), autor de Charlie Brown i Snoopy i el 125è aniversari del naixement de l'escriptor mallorquí **Llorenç Villalonga** (1 de març) autor de "Mort de Dama" i "Bearn o La sala de les nines"; de Josep Pla (8 de març) i de la historiadora i traductora catalana **Hermínia Grau Aymà**.

L'11 d'agost commemorarem el 125è aniversari d'**Enid Blyton**, l'autora dels clàssics juvenils "Els cinc", "Santa Clara" i "Les torres de Malory". La mateixa xifra correspon al naixement de l'escriptor i premi Nobel **William Faulkner** (25 de setembre).

El 2022 també parlarem de **Bram Stoker**, el creador de "Dràcula" en el 175è aniversari del seu naixement (8 de novembre).

Com a efemèride rodona celebrarem els 400 anys del naixement del dramaturg i actor francès **Molière**, (15 gener), autor entre d'altres de Tartuf o l'impostor" i El misantrop.

De les morts destaquen el centenari de la mort de **Miquel Costa i Llobera** i el 75è de la mort d'**Irene Rocas** i Romaguera; el 50è aniversari de la mort de **Mercè Bayona Codina**, **Maria Cardona i Codina** i la pintora, poeta i novel·lista **Maria Rusiñol i Denis**.

El 18 de novembre recordarem a l'autor de l'obra A la recerca del temps perdut, **Marcel Proust** en el centenari de la seva mort. L'any 2022 farà vint-i-cinc anys de la mort de la traductora i folklorista catalana **Maria Dolors Cortey** de Ribot i de la il·lustradora **Mercè Llimona i Raymat**.

La BCNegra presenta més d'una cinquantena d'activitats i recupera la presencialitat

El Festival arrencarà el 3 de febrer amb homenatges a Francisco González Ledesema, Manuel Vázquez Montalbán i el lliurament del premi Pepe Carvalho a Don Winslow.

Del 3 al 13 de febrer, BCNegra ofereix una programació íntegrament presencial, amb grans figures del panorama literari nacional i internacional, amb més de 170 participants faran del festival deu dies de màxima activitat: 112 autores i autors, 40 moderadors, en un total de 42 taules rodones i 53

activitats, a més de les que es duran a terme en altres entitats col·laboradores, amb clubs de lectura, programació juvenil i cicles de cinema. La BCNegra en paraules del seu Comissari, l'escriptor Carlos Zanón "és un festival popular i de la gent", per aquest motiu aquest any, es recupera la presencialitat dels actes programats.

El Poblenou tindrà protagonisme en aquesta nova edició amb el Teatre l'Aliança del Poblenou i el

mític teatre El Molino, dos indrets centenaris de la ciutat,

Carlos Zanón el Comissari de la BCNegra ho té clar quan comenta que els darrers temps "Ens han passat moltes coses. Ens en continuen passant, però tot va molt depresa. La tecnologia és violenta i fascinant i no tenim temps d'assimilar-la, comprendre-la, entendre el món que va creant. Ens resulta impossible imaginar el futur quan tenim la consciència que el futur és un present que no podem aturar-nos a explicar."

La novel·la negra segons Zanón és “essencial l’aportació literària El Comissari de la BCNegra assegura que “no ens podem imaginar un futur, perquè el present, és tan bèstia, que no el podem imaginar i ens calen alguns relats que ens expliquin què ens està passant i, alhora, ens ajudin a imaginar un futur que no sigui només l’apocalíptic”. Per aquest motiu la novel·la negra té molt a dir en aquest sentit, recorda Zanón. “Aquí, demà” és el leitmotiv d’aquesta edició, una frase que ha recordat Zanón “dèiem d’adolescents, quan acabàvem de conèixer algú i el volíem tornar a veure. Al mateix lloc que avui, però demà.” Avui en dia assegura Zanón “Necessitem futur, necessitem relats, necessitem apagar la màquina i encendre l’ésser humà.”

DON WINSLOW, PREMI PEPE CARVALHO 2022

L’autor de novel·les “El poder del perro” i “El Càrtel” rebrà el guardó el 10 de febrer al Saló de Cent. El premi vol econèixer la trajectòria literària d’escriptores i escriptors en l’àmbit de la novel·la negra.

El jurat del premi ha estat integrat per Carlos Zanón com a president, i Anna Abella, Núria Cadenes, Rosa Ribas, Daniel Vázquez Sallés i Sergio Vila-Sanjuán com a vocals. El jurat ha destaca que Winslow “ha bastit una obra monumental per a retratar-nos el món, ja sigui desplegant sagues que abasten generacions, sovint dures de llegir, imprescindibles, ja sigui amb obres singulars que puen de la realitat per a convertir-se en implacable cop de puny literari”.

Així mateix, el jurat ha destacat “la capacitat de Don Winslow per a transformar la investigació i la informació en material de creació, per a presentar en

Don Winslow

format de ficció (de ficció realista), cruament, directament, magistralment, alguns dels defectes estructurals de les societats occidentals. La corrupció policial i política, els càrtels de la droga, els seus efectes, la guerra bruta, la hipocresia benpensant són explicats a les novel·les de Winslow des del punt de vista del policia, el traficant, el ionqui, amb informació directa, punyent, vívida. Sense filtres. Sense artifici. Amb ambició alta i voluntat d’impacte. I ho aconsegueix”.

UN AUTOR, UN LLIBRE I UN PERSONATGE

Com cada edició, BCNegra recupera un autor, amb l’objectiu de visitar-los, o convidar a descobrir-los. Enguany, l’autor serà el britànic Ted Lewis, considerat el precursor del renaixement del gènere al Regne Unit El llibre escollit és una tragèdia grega Èdip Rei, de Sòfocles de qui consideren que es tracta del primer detectiu de la història. Finalment, el personatge de la BCNegra 2022 serà Petra Delicado, de l’escriptora Alicia Giménez Barlett. Un personatge

que va obrir les portes a altres personatges femenins des del bàndol de l’empoderament, no únicament com a víctimes de la ficció.

HOMENATGES A FRANCISCO GONZÁLEZ LEDESMA I MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN

Enguany el festival vol retre homenatge a dos escriptors pioners del gènere a l’estat, Francisco González Ledesma i Manuel Vázquez Montalbán, i els seus respectius alter ego, el comissari Ricardo Méndez, i el detectiu privat, Pepe Carvalho, quan es compleixen 50 anys de la seva creació. El 3 de febrer, a la Biblioteca Jaume Fuster s’inaugurarà l’exposició “Expedient González Ledesma” i la posterior conversa sobre l’autor amb Enric González Torralba, Victoria González Torralba, Joaquim Roglan Llop i Jordi Sierra i Fabra.

50 ANYS DE LA CREACIÓ DEL PERSONATGE DE PEPE CARVALHO

Quan es compleixen 50 anys de la creació del detectiu Pepe Carvalho, la BCNegra li retrà homenatge amb una ruta literària “Rere les passes de Carvalho” on repassarà alguns dels aspectes més importants del que significava la ciutat, tant per l’investigador privat, com per al seu pare creatiu, Manuel Vázquez Montalbán. També es programarà una taula rodona sobre l’autor i la seva obra i que compatarà amb Àlex Martín Escribà, Hernán Migoya, Josep Saval Fernández i George Tyras.

NOVEL·LA NEGRA I CINEMA

La plataforma de cinema en línia Filmin col·labora amb el Festival BCNegra, amb l’emissió de 10 pel·lícules de gènere que oferirà als seus subscriptors. El comissari, Carlos Zanón, ha estat el responsable de fer la tria.

Què llegirem abans de Sant Jordi?

Repassem les principals novetats literàries catalanes de l'any 2022

Albert Sánchez Piñol, Jenn Diaz, Sebastià Alzamora, Eva Baltasar, Coia Valls, Mar Bosch, Jordi Cussà, Marta Carnicero, Gemma Lienas, Carme Riera, Laia Aguilar, Biel Mesquida i Blanca Busquets publiquen novetat aquest any.

Sebastià Alzamora presenta "Ràbia" (Proa), una novel·la sobre la relació d'un home solitari amb el seu gos.

Per la seva banda **Blanca Busquets** a "Constel·lacions" (Proa) s'endinsa en els secrets d'una família catalana amenaçada per ETA a finals dels anys seixanta.

Vicent Flor presenta "El carrer de baix" (Edicions 62) la darrera novel·la guanyadora del Premi Joanot Martorell i **Daniel Cid** publica "L'espai d'un instant", Premi de Novel·la Curta Just M. Casero.

El periodista **Toni Orensanz** a "Com vas perdre el braç, Balchowsky?" (Columna) reconstrueix la història del pianista de Chicago que va perdre el braç en la Batalla de l'Ebre.

L'Escriptor **Xavier Moret** recupera al detectiu Max Riera a "Misteri a Deià" (Empúries) on investigaran la desaparició d'un poeta ucraïnès a Deià, obsessionat amb l'escriptor Robert Graves.

Torna l'editorial La Magrana i ho fa una novetat, "Geosmina", el debut de **Cinta Farnós** on narra el viatge físic i vital d'una noia que, arran de la mort sobtada de la seva mare, necessita trobar respostes a una infància sense vincles maternals.

Llorenç Soldevilla publica "Universos literaris" (Pòrtic) i la poeta **Rosa Font** ofereix una elegia a la seva mare a "Esquerda" (Proa). La poesia de **Narcís Comadira** també es pot llegir aquest any amb la publicació de "Els moviments

humans" (Edicions 62).

Al gener Ara Llibres presenta "Sense sucre. Una dona occidental al Marroc" de **Mireia Estrada i Raül Romeva** presenta "A l'altra banda del mur" on reflexions sobre la funció del sistema penitenciari.

L'escriptor **Jordi Coca** a "El teatre de Shakespeare en el seu context" (Club Editor) ofereix una anàlisi extensa del sentit primer de les trenta-sis obres més canòniques de Shakespeare. Club Editor aposta al gener per "Unsex me!" de **Jaume Ferrer**.

Alrevés al segell Crims.cat celebren en desè aniversari i publiquen "El somriure dels guepards" de **Sebastià Bennasar**.

Per la seva banda Llibres del Delicte presenta "#Fins aquí" de **Cesc Cornet**.

El futbol femení és analitzat a "Dones de futbol" (Columna) de **Natalia Arroyo**.

Neus Moran a L'Avenç publica "L'espoli franquista dels ateneus catalans (1939-1984) sobre la requisa patrimonial del moviment associatiu i obrer per part del franquisme.

NOVETATS FEBRER

JENN DIAZ, EVA BALTASAR, COIA VALLS, ÀNGEL CASAS, SERGI BELBEL, TONI CRUANYES, MELCIOR COMES, PEP PRIETO

Un dels retorns esperat al febrer és l'autora **Jenn Díaz** que presenta "Els possessius", una obra inspirada en "La ciutat i la casa" de Natalia Ginzburg. L'altre aposta destacada és la publicació de "Mamut" (Club Editor) d'**Eva Baltasar** que tanca la trilogia iniciada amb "Permagel".

El 2 de febrer Destino publicarà 'La Vall de la Llum' de **Toni Cruanyes**, la novel·la guanyadora del Premi Josep Pla. L'obra es basa en la vida de l'avi de l'autor, Antoni Cruanyes i Becana, que va morir durant la primera onada de la pandèmia. Antoni Cruanyes va ser alcalde de Canet de Mar entre 1979 i 1987, el primer després del franquisme. El periodista Toni Cruanyes, ha volgut retre un homenatge al seu avi, però també a una generació que va viure la guerra durant la seva infantesa.

També al febrer llegirem "Morir-ne disset" (Proa) de **Sergi Belbel**, darrer guanyador del Premi sant Jordi de Novel·la. El protagonista, fill d'una família immigrant vinguda del sud d'Espanya, neix i creix en una ciutat del Vallès Occidental, en la qual s'integra com el més català dels catalans. Descobreix una cultura i una llengua que el fascinen i l'inquieten al mateix temps i, mentre va relatant, amb nostàlgia i humor la seva infantesa i joventut, es confessa autor d'una sèrie d'assassinats comesos entre el període que va del cop d'estat del 23-F fins als Jocs Olímpics de Barcelona 92.

Proa també publicarà "Declaració d'invençions", de **Ricard Sunyol Estadella**, el 24è Premi Mercè

Rodoreda de Contes i Narracions i "Si entra boira no tindrè on anar", d'**Antoni Vidal Ferrando**, el 63è Premi Carles Riba de Poesia.

Melcior Comes torna al febrer amb "Tots els mecanismes" (Proa) després de l'èxit de "Sobre la terra impura". L'enfrontament de dues famílies poderoses a Mallorca amb connexions amb el turisme i els projectes immobiliaris centra bona part de l'argument de la novel·la.

L'escriptora **Coia Valls** torna a la novel·la històrica amb "L'alquímia de la vida" (Columna), una novel·la situada al segle XV i que recorre Vallbona de les Monges, Barcelona i la vila de Llívia, preludia l'instant en què l'ésser humà començava a ser la mesura de totes les coses. Valls ret un homenatge a les persones de tots els temps que han apostat per la humanitat i el seu benestar.

La novel·la protagonitzada per Agnès Mailvern, una periodista freelance de trenta-nou anys que sobreviu fent reportatges i entrevistes la podem llegir a "La dona eterna" (Columna) de **Pep Prieto**.

Entre la novel·la, la crònica i el reportatge, **Lolita Bosch** publicarà "Agafeu-me a mi" (Empúries) una història basada en fets reals sobre Roy Rivera i els desapareguts a Mèxic i la lluita de les seves famílies per recuperar-los.

La mateixa editorial publicarà "El paradís no era això" de **Marta Batallé** i "El món es torna senzill" de **Laura Gost**.

L'escriptora **Carla Gracia** publicarà a mitjans de febrer "Ens recordaran" (Univers Llibres), un novel·la on explora sobre el procés creatiu i els seus mecanismes a través de Goethe i Schiller. Univers també publicarà "La malaltia del cor" de **Joan Pons**.

Univers també presentarà al febrer "L'agonia de Bakunin" d'**Àngel Casas**, un recull de sis relats protagonitzats per personatges que no ens deixaran indiferents.

Finalment, al febrer Univers també presentarà "Trencar en cas d'emergència" de l'advocada **Carla Vall** sobre la violència vicària.

L'editorial Periscopi presenta al febrer la novel·la "L'instant abans de l'impacte" de **Glòria de Castro** on

oferirà una radiografia àcida sobre el món laboral, les polítiques de conciliació i la crisi dels quaranta.

Antònia Carré-Pons publicarà "El llibre d'Elionor" (Labreu) i el Club editor publica "Lilinne i les bombolles de sabó" de **Jordi Estrada** una novel·la ambientada l'any 1872, quan un escriptor famós en hores baixes, el novel·lista Gustave Flaubert i la seva jove neboda passen uns dies de vacances a Banyeres de Luixó, una petita ciutat balnearia a tocar del Pirineu català.

El 10 de febrer La Magrana publicarà "Jardins secrets" de **Ponç**

Puigdevall, una obra que vol ser un elogi de la lectura, amb la voluntat d'estimular i orientar la sensibilitat dels lectors.

També podem llegir "La vida de l'altre" de **Gabriel Marat**, una novel·la amb aires de thriller filosòfic on l'autor explora els límits inquietants de la identitat i fa que ens preguntem, com el pensador anglès John Locke, si un mateix home pot ser més d'una persona al llarg de la seva vida.

Per commemorar el centenari del naixement de **Joan Fuster**, edicions 62 publicarà una nova edició de "Nosaltres, els valencians".

L'Editorial Fonoll publicarà el 24 de febrer "Visita a la senyora Soler", la novel·la inèdita i censurada de **Manuel de Pedrolo** amb una edició i pròleg d'Anna Maria Villalonga. Llegirem també els contes d'**Anna Murià** que l'editorial Comanegra recupera a "Sota la pluja".

El periodista **Toni Vall** ens acosta a la biografia de Teresa Gimpera a "Teresa Gimpera, així és la vida" (Columna) i **Montse Barderí, Care Santos, Lluïcia Ramis, Gemma Lienas i Lara Rosel** entre d'altres publiquen "Satisfiers" (Columna) un llibre que dona veu a dones per saber com viuen la sexualitat.

L'editorial Saldonar publica a finals de febrer "Un paradís com el nostre" de **Laia Beltran i Borja Duño**, les aventures de dos urbanites a Califòrnia catalana.

L'esport femení és analitzat de la mà de la periodista i escriptora **Anna Ballbona** a "Elles competeixen" (Ara Llibres) on recull dotze entrevistes a professionals com Laia Sanz, Gemma Mengua, Alexia Putellas o Aliona Bolsova.

El fotoperiodista **Jordi Borràs** presenta "Tots els colors del negre" (Ara Llibres) una investigació on desemmascara i estableix vincles entre els moviments d'extrema dreta a Europa.

Per la seva banda, **Natza Farré** al febrer publicarà "Tinc algunes certeses i molts dubtes" on tractarà qüestions com el feminisme, el canvi climàtic i la política.

NOVETATS MARÇ

ALBERT SÁNCHEZ PIÑOL, JORDI CUSSÀ, MARTA CARNICERO, GEMMA LIENAS, BIEL MESQUIDA, MAR BOSCH, LAIA AGUILAR, EMPAR MILONER, CARME RIERA.

"El monstre de Santa Helena", la nova novel·la d'**Albert Sánchez Piñol**, que La Campana publicarà el 24 de març, és una de les apostes fortes d'aquesta temporada.

La novel·la compta amb Napoleó com a personatge de l'obra i el seu empresonament a l'illa de Santa Elena. La Campana ha fet públic l'argument de la novel·la que s'inicia en el moment quan la marquesa de Custine i Chateaubriand s'embarquen cap a Santa Helena i pretenen segellar el seu amor enfrontant se a un llarg viatge i al seu adversari més terrible, Napoleó, empresonat en aquest illot al mig de l'Atlàntic. Ignoren, però, el destí que els espera. "El monstre de Santa Helena", mostra les horribles conseqüències que es

poden desencadenar quan es reuneixen l'amor, la cultura i el poder. Al març l'editorial Comanegra publicarà "Les muses", la novel·la pòstuma de **Jordi Cussà**.

Carme Riera a "Carmen Balcells, traficant de paraules" (Rosa dels Vents) publicarà la primera biografia autoritzada de Carmen Balcells, l'agent literària que, des de Barcelona, va revolucionar el món editorial i les seves relacions amb autors com Vargas Llosa, García Márquez o Cortázar.

Empar Moliner publicarà "Benvolguda" (Columna), la novel·la guanyadora del Premi Ramon Llull.

Gemma Lienas publicarà a principis de març "La vida privada de Carmina Massot" i debutarà al segell Univers. Una novel·la que vol ser un homenatge a les dones que van decidir viure fora dels clíxers socials i on recupera la Barcelona dels anys cinquanta i retrata l'actual per copsar la transformació de la ciutat i la seva gent. Univers també presenta al març la nova novel·la de **Mar Bosch** "L'edat dels vius", una història amb aires de ciència-ficció, humor negre i sobretot crítica social.

Al març llegirem el retorn d'**Alfred Bosch** com a escriptor amb "El temple dels pobres" (Columna) una història sobre la construcció de la Sagrada Família. **Laia Aguilar** publica "Les altres mares" (Columna) protagonitzada per tres dones, d'origens i situacions diferents i de com viuen la seva maternitat. La periodista Agnès Marquès publicarà la seva primera novel·la "Ningú sap que soc aquí" (Columna) A "Pont aeri" (Empúries), **Víctor Recort** presenta una novel·la amb molt d'humor sobre l'amistat, les renúncies i els retrobaments. El periodista i filòleg **Magí Camps**

publica "Sucamulla" (Univers) una col·lecció de relats sobre aventures i desventures amoroses, eròtiques i sexuals.

L'editorial LaBreu Edicions publica al març "Encarnacions" de **Biel Mesquida**, un recull de cent relats breus i de temàtica diversa. També presentarà "Làpida" de Núria Busquet.

Quaderns Crema aposta al març per "Crida" de **Marta Carnicero**. L'autora de la novel·la "El cel segons Google" una dona queda embarassada després de ser violada i decideix donar la seva filla en adopció. Anys més tard, descobreix que pateix una greu malaltia congènita i decideix buscar a la seva filla.

Al març també llegirem "Distòcia" (L'Altra Editorial) de **Pilar Codony**, l'obra guanyadora del Premi Documenta. Una novel·la que destaca per la mirada íntima i valenta sobre l'avortament i la maternitat, per la representació d'un món rural molt arran de terra i, sobretot, per l'autenticitat del relat i per una escriptura àgil i una llengua genuïna.

Aina Gatnau debuta el 17 de març amb "Canviar la pell" (La Magrana), on ens ofereix una novel·la intimista, que demostra l'afany de superació d'una dona que lluita per ser feliç i per superar uns fets que l'han marcat per a tota la vida. La Magrana també publicarà "Cartes a un jove investigador" de **Manel Esteller**, on explicarà què cal saber per ser un bon investigador. A partir de vint-i-una cartes, el doctor Esteller detalla les claus per arribar a ser un bon investigador a través de la seva experiència i dels coneixements que ha anat adquirint al llarg de la seva carrera.

L'autora de "La noia del vestit blau", **Laura Vilaseca** presenta novetat al març amb "Quan la neu es fon", un thriller ambientat al Parc Nacional de Yosemite dels Estats Units que gira entorn de la misteriosa desaparició d'una noia.

Ara Llibres presenta al març "Diguem-ne amor", el debut de **Marta Vives** amb dotze històries reals que mostren totes les formes de l'amor.

"Vesprada d'amor i única" (Amsterdam Llibres) recull els millors

versos i alguns d'inèdits de **Marc Granell**, Premi Jaume Fuster 2021. **Vicenç Villatoro** publicarà al març "Tren a Maratea" (Proa) i **Mercè Ibarz** oferirà una aproximació humana a Mercè Rodoreda a "Retrat de Mercè Rodoreda" (Empúries). El cantant d'Els Pets, **Lluís Gavalrà** recull a "Sona la cançó" (Rosa dels Vents), una seixantena de cançons que han marcat la seva vida, aquelles que l'han fet plorar i riure i les que li agradaria haver creat ell mateix. I la cantant **Gemma Humet** a "Els dies que m'habiten" (Rosa dels Vents), recull en un llibre poemes i textos curts que giren entorn de l'amor, el desamor, l'empoderament femení i la maternitat.

Jordi Amat, després de la bona acollida de "El fill del xofer" ens acostarà a "Vèncer la por" (Edicions 62) al personatge de Gabriel Ferrater que enguany celebrem el centenari del seu naixement i els cinquanta de la seva mort.

ABRIL

CARLES PORTA, SERGI PÀMIES, JORDI BASTÉ I MARC ARTIGAU, JORDI SIERRA I FABRA

A l'abril **Carles Porta** presentarà nous crims a "Llum a la foscor" (La Campana). L'escriptor **Josep Maria Fonalleras** narrarà una passejada per Roma a "Un cafè a Roma" (Univers).

"La gran novel·la sobre Barcelona" de **Sergi Pàmies** celebra el 25è aniversari i l'editorial Quaderns Crema publicarà una edició especial amb un epíleg de l'autor.

Tornen **Jordi Basté i Marc Artigau** amb "Ningú sabrà qui ets" (Rosa dels Vents) amb noves investigacions del detectiu Albert Martínez que investiga uns atemptats que fan tremolar polítics i banquers.

Jordi Nogués a "La rosa i la creu" (Rosa dels Vents) una novel·la d'intriga i aventura amb una extraordinària ambientació històrica

que recrea la vida a la Catalunya nova en el segle XIV, amb el rerefons de la guerra entre Pere el Cruel i Enric de Trastàmara. I que revela la veritat que amaga la llegenda de Sant Jordi. Rosa dels Vents també publicarà a l'abril "Uns quants dies de febre", el tretzè cas de l'exinspector Mascarell creat per Jordi Sierra i Fabra.

Finalment, a l'abril podrem llegir "Somiant la pau" (Rosa dels Vents) on l'escriptora i activista afganesa Nadia Ghulam i la periodista catalana Ariadna Oltra, conversen sobre els darrers anys a l'Afganistan i l'entrada dels Talibans.

www.illadelsllibres.com

“Silverview”, la darrera missió de John Le Carré

©Nadav Kander Foto cedida per editorial Planeta

Publicada la novel·la pòstuma de l'escriptor britànic

John Le Carré era el pseudònim amb el qual signava l'escriptor de novel·les anglès David John Moore Cornwell.

John Le Carré va començar a escriure “Silverview” (Columna/Planeta) després del llançament de la novel·la “Una veritat delicada” l'any 2013. Tres anys després presentaria la seva autobiografia, “Volar en cercles”, i més tard, “Un home decent”, una novel·la on ofería un dur al·legat contra el Brexit i els excessos de l'administració Trump.

Abans de morir (12-12-2020), Le Carré va deixar pràcticament finalitzada una novel·la que va decidir no publicar en vida. La va deixar en un calaix amb l'esperança que fos publicada després de la seva mort. Precisament, el seu fill, Nick, va examinar l'arxiu del seu pare i es va sorprendre en descobrir el manuscrit de “Projecte Silverview”.

Gràcies al fill i als editors i amb unes correccions mínimes, segons asseguruen, van aconseguir publicar-la. Per Nick Cornwell, el fill de l'escriptor, a l'epíleg de l'obra afirma “Silverview fa una cosa que cap altra

novel·la de Le Carré no ha fet mai: mostra un Servei fragmentat, ple de faccions polítiques, no sempre amable amb aquells a qui hauria d'ajudar, no sempre efectiu o alerta, i definitivament gens segur de poder-se continuar justificant.”.

John Le Carré a “Silverview” ofereix un thriller que planteja, per primera vegada, com es tracta els espies de la pàtria després de la seva jubilació o, com en aquest cas, després de la seva mort. Al mateix temps també és una denúncia sobre la corrupció en els cercles de poder i també afronta a la novel·la qüestions com la infiltració dels serveis d'intel·ligència occidentals a les ONG que actuen en zones de conflicte.

El punt de partida de la novel·la s'inicia quan Julian Lawndsley ha renunciat a la seva bona feina a la City per una vida més senzilla portant una llibreria en una petita localitat costanera anglesa. Però tot just un parell de mesos després, un visitant altera la seva rutina. L'Edward, un emigrat polonès que viu a Silverview, la casa gran que hi ha als afores del poble, sembla que sap moltes coses sobre la família d'en Julian, i es

mostra molt interessat en el funcionament d'aquesta nova i modesta llibreria. Silverview és la fascinant història d'un enfrontament entre la innocència i l'experiència, i entre el deure públic i els valors morals privats.

La publicació de “Silverview” a finals de 2021 va coincidir amb el 60è aniversari de la publicació de “Trucada per a un mort”, la primera novel·la de John Le Carré, que a més de ser un dels destacats escriptors del gènere d'espies i suspens va ser funcionari del Ministeri d'Afers Estrangers del Regne Unit, abans d'iniciar la seva trajectòria literària. “Jo tenia vint-i-cinc anys quan, el 1956, vaig entrar formalment a l'MI5 com a funcionari subaltern. Si hagués estat una mica més jove, em van assegurar, no m'haurien considerat un candidat idoni” assegurava l'autor al seu llibre de memòries “Volar en cercle”.

Autor entre altres best-sellers de “L'espia que tornava del fred”, “Un espia perfecte”, “La Casa Rússia”, “El sastre de Panamà”, “El jardiner constant”, “Amics absoluts”, “La cançó dels missioners” i “L'home més buscat”.

L'escriptor britànic assegurava que el procés d'escriptura és força especial “M'entusiasma escriure sobre la marxa, en llibretes, quan passejo, en trens i en cafès, i després tornar a casa a correu per espigolar entre el botí. Quan soc a Hampstead, hi ha un banc a The Heath que és el meu preferit, arrecerat sota un arbre majestuós i apartat dels seus companys, i allà és on m'agrada escriure. Sempre he escrit només a mà.”

Moltes de les novel·les de John Le Carré han estat adaptades al cinema “Un dia, espero, em reconeixeran que les millors pel·lícules de la meua obra van ser les que no es van arribar a fer mai. (...) afirmava l'autor. “Silverview”, és el darrer servei de John Le Carré a la literatura d'espies i al thriller.

JOAN-LLUÍS LLUÍS

“la literatura no és una competició esportiva, la noció de primer o de medalla d'or no té cap sentit”

L'escriptor ha rebut el Premi Òmnium a la Millor Novel·la de l'Any amb la novel·la “Junil a les terres dels bàrbars”

Terres Mortes, de Núria Bendicho, **El primer emperador i la reina Lluna**, de Jordi Cussà i **Junil a les terres dels bàrbars**, optaven al guardó que convoca Òmnium Cultural amb l'objectiu de premiar a la millor novel·la de l'any publicada en català.

L'acte celebrat a la Llibreria Ona ha comptat amb la presència del president d'Òmnium **Jordi Cuixart** que ha lliurat el guardó a

l'escriptor Joan Lluís Lluís. Cuixart ha destacat que “com a societat civil hem de seguir prestigiant les lletres catalanes, en un moment en què moltes les volen silenciades”. Sobre el guardó ha assegurat que és un “mirall d'un talent sense límits”, que posa de relleu una “cultura inquieta”, com demostren les mateixes obres que en aquest premi es reconeixen.

El guanyador del Premi Òmnium a la Millor Novel·la de l'Any -el guardó més ben dotat econòmicament a obra publicada: 20.000 euros directes per a l'autor i 5.000 més per a promoció-, ha estat escollit, d'entre tres obres finalistes, per un jurat independent format per Anna Casassas, Oriol Izquierdo, Neus Real, Marta Segarra i Xavier Pla.

Junil a les terres dels bàrbars, de Joan-Lluís Lluís; **Terres Mortes**, de Núria Bendicho, i **El primer emperador i la reina Lluna**, de Jordi Cussà (**Premi L'illa dels Llibres 2021**) han estat les tres novel·les finalistes.

El guanyador d'aquesta edició, **Joan-Lluís Lluís ha volgut**

assenyalar que “qualsevol de les tres novel·les podia guanyar”, i ha recordat “que la literatura no és una competició esportiva, la noció de primer, de número 1 o de medalla d'or no te cap sentit”. També ha destacat que “posem èmfasis en les llistes dels més venuts que en realitat no tenen sentit”. I sobre el fet de saber quina és la millor novel·la de l'any afirma que “És molt difícil saber quina és la millor novel·la de l'any 2021, segurament ens caldran molts anys per saber-ho”.

El jurat del Premi Òmnium de novel·la ha decidit guardonar per unanimitat Junil a les terres dels bàrbars, de Joan-Lluís Lluís (Club Editor, 288 pàgines), per haver aconseguit “atrapar el lector des de la primera línia” amb un relat

que és, alhora, una rondalla explicada de manera aparentment senzilla i transparent. Un llibre “de viatges amb personatges que apareixen i desapareixen”, ambientada en l'època de l'Imperi romà, i que s'explica a partir d'un narrador “lliure i contemporani” que permet “entrar i sortir de la història, ensenyar les bambolines de la narració i fer prendre consciència als lectors que si algú pensa alguna cosa que li agradaria que li hagués passat i l'explica com si ho hagués fet, no tan sols s'ho passarà bé el narrador sinó també el públic lector”.

El Premi Òmnium a la Millor Novel·la de l'Any va néixer l'any 2017, amb l'objectiu de fer prevaldre les obres en llengua catalana, fomentar-ne la traducció i revitalitzant el sector.

"L'alquímia de la vida" de Coia Valls

Coia Valls, l'autora de les novel·les històriques "El mercader", "La cuinera" i "Els camins de la llum" publica el 9 de febrer "L'alquímia de la vida" (Columna/Destino).

L'escriptora catalana vol dedicar la novel·la a totes aquelles persones pioneres, valentes i creatives, motors reals de l'evolució del món. Situada al segle XV en un món que està canviant, però la medicina es troba ancorada en la vella fórmula de la triaca establerta en l'antiguitat clàssica. Amb tot, sempre hi ha homes i dones que busquen noves formes de guarir el cos i l'ànima i sovint passen per bojós o bruixots. Assagen fórmules alquímiques per aconseguir la pedra filosofal o l'elixir de la vida. En Magí Surroca és un d'ells.

D'altra banda, la Beatriu és una jove rebel que intenta sortir de la seva pròpia trampa. Aconseguir-ho no serà gens fàcil, però la força de l'amor i l'amistat i l'entrega absoluta a un ideal li permetran assolir una vida autèntica, de llibertat i plenitud.

Dos destins marcats per la gosadia d'oposar-se al poder i als valors d'una època. Una lluita carregada d'esperança, si es vol poètica, però vital i científica alhora.

L'alquímia de la vida és una novel·la històrica que, entre Vallbona de les Monges, Barcelona i la vila de Llívia, preludia l'instant en què l'ésser humà començava a ser la mesura de totes les coses.

L'Illa dels Llibres us ofereix un avançament de la novel·la.

Pròleg

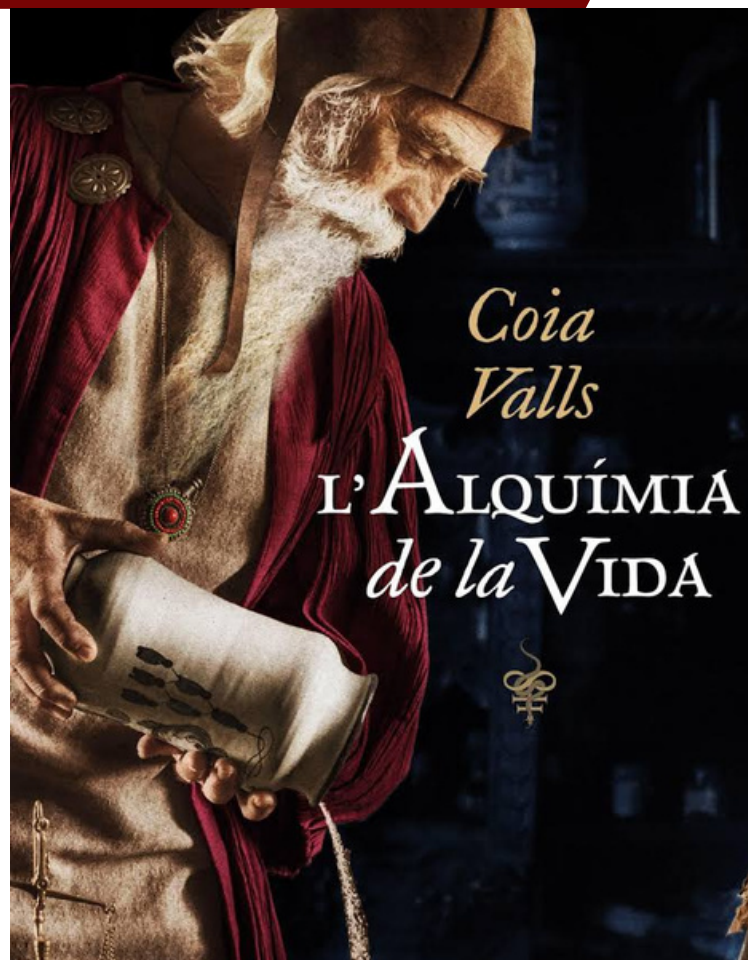
Llívia. Gener, 1473

Un silenci prim va presidir aquella cambra, que a poc a poc despertava al nou dia. Després d'una nit sense treva, va fer el gest de redreçar l'espina. Havia passat moltes hores corbat sobre la taula de treball i els seus ulls, d'un blau líquid que l'edat anava fent tènue, es tancaven sota el pes abrusant de les parpelles.

L'home savi, de cabells llargs i barba blanca, va mirar al seu voltant. Havia col·locat per l'estança un bon reguitzell d'espelmes, però moltes s'havien consumit i s'havien convertit en una estructura de cera desfeta que formava petits turons als seus peus. La llàntia d'oli que guardava per a ocasions especials no ajudava gaire als seus propòsits.

Les ombres, cada cop més dèbils sobre les parets de la casa, semblaven el senyal d'un mal presagi.

—Més espelmes! Necessito més espelmes!—va dir mentre la mare del nen, en un silenci vigilant durant tot aquell temps, s'aixecava de sobte i n'agafava un feix del prestatge per acomplir la comanda.

L'home savi va sentir fred i es va lligar el mantell de llana sobre el pit. Calia alimentar el foc, revifar les brases amb llenya seca i fer-les ballar de nou mentre finalitzava la seva escomesa. De moment, però, es conformava amb més llum. Els contorns de la figura que jeia a la màrrega començaven a esvaïr-se. No es podia permetre que aquell primer encàrrec se n'hi anés en orris; feia pocs mesos que era a Llívia i s'havia proposat inspirar confiança als seus veïns.

Va obrir i tancar les mans amb gest lent. Tenia la pell dels dits resseca i encetada, els canells entumits i una coneguda sensació de coïssor li va dibuixar una ganyota efímera.

El temps jugava en contra seu. Una sola respiració profunda i reprendria el duel contra la dama negra. Gairebé podia sentir la seva presència rondant el cos fràgil de l'infant, menyspreant el dolor dels qui li disputaven aquella vida fins a quedar exhausts.

Després d'encendre les noves espelmes, la dona es va estirar al costat del seu fill i el va abraçar. L'ésser desvalgut bullia de febre i no necessitava més calor; per contra, es debatia com si l'escassa roba que portava fos una gran molèstia. L'home savi, però, no va dir res. Els perfils de mare i fill dibuixats sobre el jaç, a trenc d'alba, eren d'una tendresa colpidora.

La manipulació dels elements per obtenir la triaca esdevenia una operació molt delicada. Els havia portat en gran part de la seva darrera estada a Montpeller, però des d'aleshores no hi havia parat atenció. Sabia com resoldre la fermentació del conjunt, de gairebé un centenar d'ingredients simples, una elaboració final només a l'abast dels més experts. L'èter alliberat, el cinquè element per sobre de l'aigua, la terra, el foc i l'aire, era molt actiu i d'acció ràpida. No hi havia temps a perdre si pretenia salvar el nen. Abans d'atendre la cocció que tenia lloc als fogons, i considerant que hauria d'esperar una estona fins que es refredés, va elevar la mirada per mussitar una pregària. Aviat ho podria administrar al seu pacient, però qualsevol ajuda era desitjable.

Poc més tard, amb el mateix respecte amb què s'oficia la consagració, va prendre amb un cullerot de fusta part d'aquell xarop espès, que era del color de les garrofes, i va recórrer les quatre passes que el separaven de la màfega. No disposava de prou mel per mixturar el preparat i, de retruc, el gust final esdevindria entre amarg i agre.

La dona, ara asseguda, tenia els dits encreuats a l'alçada dels llavis i gronxava la seva por sense fer-li preguntes. Va clavar els ulls enrogits, brillants, sobre els d'aquell home d'aspecte feréstec. De cop i volta li semblava l'àngel més bell, el guaridor del seu fill de només nou anys. Tot era com una il·lusió que encara havia de manifestar-se, un desig que oprimia el pit, una quimera que planava en l'aire viciat de la cambra. Malgrat el neguit, es va abandonar dins el blau de la mirada serena que la fitava.

—Ja ho tenim. Ajuda'm a incorporar-lo.

Els cabells xops emmarcaven el rostre del noieta, d'una pal·lidesa extrema. Els blens més llargs van caure enrere amb suavitat acompanyant el gest del coll, vinclat com un jonc a braços de la mare. El panteix brusc que sis hores abans li provocava vòmits i ofec havia donat pas a una mandrosa i equívoca calma. Les marques de la picada de l'escurçó al peu eren com la rúbrica d'un final que tots temien.

—Hem d'intentar que col·labori. D'una altra manera es pot ofegar.

Després de les fregues al cos per revifar-lo i els draps amb aigua freda sobre el rostre, la dona va articular unes paraules i l'home savi hi va reconèixer el començament d'una lletania que aviat es va convertir en un balbuceig confús.

El nen, el més jove dels tres fills d'una família de grangers, es va empassar la triaca al mateix temps que un sol tebi s'anunciava a través de les finestres petites, protegides amb pergami oliós durant els mesos d'hivern.

—Haurem de bullir aigua. T'he de retirar aquest embenatge del peu i posar-te un nou emplastre —va anunciar l'home malgrat que el sofrent no estava en disposició d'escoltar-lo.

—Jo ho faré —el va interrompre la dona.

—Has estat molt valenta de venir sola fins aquí amb el teu fill al coll. Encara no entenc com has pogut arribar amb una nevada com aquesta!

—Tenia molta por! —va dir compungida.

Tot seguit es va deixar anar en un plor de criatura, sense aturador. Ell va posar-li la mà sobre l'espatlla, acompanyant-la, sentint el seu estremiment.

A l'exterior, les branques dels arbres colpejaven amb suavitat la fusta del porxo. Una capa blanca, immaculada, cobria el camí de Cereja. La neu queia ara amb mansuetud, com si els oferís una treva que cridés a la calma.

Algú va trucar a la porta. Van ser cops fermes que denotaven urgència. Tot seguit, sense esperar resposta, la figura d'un home es va perfilar contra el blanc impol·lut del fons. Era alt, potser massa si tenien en compte la mitjana dels homes de la vila, ben plantat. La seva roba, arrapada al cos per la força del vent, li donava un aspecte inquietant. A l'interior, una bafarada d'aire gèlid els va obligar a posar-se a recer mentre el visitant maldava per tancar la porta de nou.

—Com m'alegra veure't —va exclamar l'home savi—. Però, com has sabut...? M'han dit que eres fora!

—La vídua del ferrer l'ha vista passar amb el seu fill al coll.
—El nouvingut va assenyalar la dona amb la barbeta mentre aquesta li aguantava la mirada, enfurida.

—L'ha vist passar amb el nen i no ha fet res per ajudar-la! Quina mena de gent...

—No t'hi empenyis. És gran, viu sola i ha enterrat tots els fills. No pot fer gaire cosa més que vigilar. Quan he arribat m'ha fet un crit. Estava molt preocupada.

—Em sap greu, no l'hauria d'haver jutjat. Treu-te aquesta capa molla i les botes i arrecera't al foc. Et prepararé alguna cosa calenta. Quan t'hagis refet m'agradaria que donessis una ullada al petit.

—Què li ha passat?

—Una picada d'escurçó.

El metge va obrir molt els ulls i va retenir l'aire als pulmons. Tot seguit, després d'escalfar-se les mans amb la terrissa que contenia una infusió, es va acostar a la màrrega, al fons de l'estança. Va palpar la zona inflamada

del peu i la cama abans de prendre el pols al nen. Un somriure va acompanyar la fi del seu neguit.

—Ho has fet? Digues, ho has fet, oi? —va demanar, agafant pel braç qui ja considerava el seu mestre. L'home savi, per tota resposta, va assentir amb el cap. Tots dos es van abraçar. La mare del nen se'ls mirava amb gest adust, sense entendre ni una paraula.

Contra pronòstic, el sol va anar obrint el dia fins a ferse l'amo del cel. Sota el seu poder, la neu que ho esborra tot de manera callada va sucumbir lentament a les branques més altes dels arbres. Algun bri de verd hi va treure el nas i el noi en va ser testimoni.

Aquell mateix dia se l'endurien a casa i no necessitaria gaire temps per recuperar-se del tot.

L'únic favor que l'home savi va demanar a la dona va ser que guardés el secret, que no anés pregonant-lo als quatre vents com si haguessin estat testimonis d'un miracle i que, davant dels curiosos, parlés de l'oportuna intervenció de la providència. Encara havien d'experimentar amb altres malalties, amb malalts molt més greus que aquell nen. No volia renunciar per res del món a la pau i el silenci que li proporcionaven les muntanyes per continuar amb la seva recerca.

—Va ser Epicur qui va acceptar amb gust el sobrenom de «gos»? —va preguntar el metge de manera retòrica.

—Et veig a venir! Sí, vas ben encaminat. Aquest filòsof grec defensava que en qualsevol animalet hi trobem la senzillesa que hauria de ser pròpia dels humans. El plaer té un límit natural que només les nostres opinions i les ambicions vanes poden obscurir. Que no ens embafi l'èxit, amic meu. Siguem humils. Per cert, hauríem d'aconseguir mel per espessir aquesta triaca que ha sobrat, no trobes?

El metge va assentir complagut mentre, seguint el seu particular tarannà, feia volar coloms.

"L'alquímia de la vida" (Columna/Destino) Coia Valls

“Visita a la senyora Soler”, la novel·la censurada i inèdita de Manuel de Pedrolo

L'Editorial Fonoll publicarà el 24 de febrer l'obra amb una edició i pròleg d'Anna Maria Villalonga.

“Es de una inmoralidad de fondo, mucho más que de forma, tan enorme, que consideramos imposible su publicación”.

El text correspon a l'expedient 4516-71 de la censura franquista on rebutjava la publicació de la novel·la. Era el 3 de maig de 1971, tot i que la novel·la havia estat escrita l'any 1959 on Pedrolo tractava la sexualitat femenina des de un punt de vista que no va agradar als censors.

L'expedient es referia a **“Visita a la senyora Soler”**, com a una gran novel·la i destacant la qualitat literària de Pedrolo “Esta novela de Pedrolo, si por una parte literariamente considerada puede ser estimada como una gran novela, quizá de las mejores salidas de la mano del autor [...] No hay que decir que la fuerza sugestiva del autor, como buen novelista que es, hace aún más peligrosa a esta novela, que, por otro lado, como todas las suyas, también ofrece rasgos acentuados de erotismo en las descripciones que nos presenta de la realización del acto sexual.”

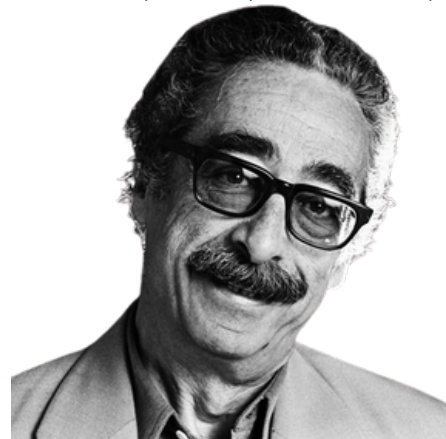
Anna Maria Villalonga, qui va ser la Comissària de l'Any Pedrolo, s'encarrega de l'edició i també del pròleg de “Visita

a la senyora Soler”. Sobre la publicació de la novel·la assegura que “la present edició de Visita a la senyora Soler representa un somni acomplert, una felicitat conseguida, la joia gens dissimulada de dur a terme una fita que tots els amants de Pedrolo esperàvem amb delit.”.

Sobre si és lícit o no publicar una novel·la que l'autor havia rebutjat, afirma que “Honestament, quan aquest autor és Manuel de Pedrolo, pensem que sí. I així ho han acceptat i corroborat al llarg del temps la seva família, amics i estudiosos.

Per Villalonga “Manuel de Pedrolo era incòmode per a la intel·lectualitat pel que pensava, però també perquè no s'ajuntava amb el poder”.

La novel·la està protagonitzada per la Jordina, una noia de 27 anys que mai ha tingut relacions sexuals. L'ambient familiar i social reprimeix el seu desig. Però la Jordina té un malson sexual recurrent, i amb l'ajut de la seva amiga Simona i de la psicoanàlisi, troba el camí per expressar els seus sentiments i necessitats més profunds. Les conseqüències d'aquest despertar seran imprevisibles.

Amb el rerefons polític i social de la Barcelona de la postguerra, Visita a la senyora Soler assegura l'editorial “esdevé un cant agònic en favor de la llibertat. L'autor mostra la repressió, l'opressió moral de la culpa i del pecat, la dificultat de viure en plenitud, i ens acosta a la reivindicació, sempre present a les seves novel·les, de la llibertat sexual de la dona, la seva personalitat, caràcter i capacitat de decidir allò que desitja i vol.”

La publicació de “Visita a la senyora Soler”, per l'editorial Fonoll representa “una clara aposta de l'editorial per a consolidar un projecte editorial independent des de les arrels al territori amb el rigor i la cura tant en l'elecció de títols com en l'edició de les obres del seu catàleg.”

El grup Xiula presenten “L'autèntica història de verdura i peix”

Publiquen l'àlbum il·lustrat basat en la història de la seva cançó més coneguda: Verdura i peix amb text de Rikki Arjuna i Il·lustracions de Laia Berloso.

Si parlem del grup **Xiula**, segurament que recordem una de les seves cançons més clàssiques “Verdura i peix”. Ara, la cançó inclosa en el seu primer àlbum Donem-li una volta al món, porta més de mig milió de reproduccions a YouTube i també ha fet el salt al paper amb la publicació de “L'autèntica història de verdura i peix”. Al llibre publicat per B de Blok apropen als infants a l'alimentació saludable arran de l'aparició el local d'assaig dels Xiula, d'un bròquil amb ulleres i un lluç tot menudet necessiten la seva ajuda per salvar el planeta.

Rikki Arjuna de Xiula ens presenta el llibre sobre “L'autèntica història de verdura i peix”

Com sorgeix la idea de crear un àlbum il·lustrat d'una cançó vostra?

Els àlbums il·lustrats poden explicar una mica millor les nostres cançons. En aquest cas en concret explica el procés de creació de la cançó i el motiu pel qual la vam fer.

-Com ha estat el procés de traslladar la cançó a un àlbum il·lustrat?

No volíem que fos un àlbum que parlés directament del tema de l'alimentació o que fos molt fidel a la cançó, sinó que volíem explicar el procés creatiu i el que ens va motivar a fer-la perquè ha estat bastant divertit inventar-se una

aventura ficcionada amb uns personatges que venen del futur i que volen salvar la humanitat i l'alimentació saludable.

“T'estimo bastant” va ser la primera cançó que es va convertir en àlbum il·lustrat, però suposo que teníeu molt clar, que la següent havia de ser “Verdura i peix”.

Podria haver estat alguna altra, però ara que la cançó ja té gairebé deu anys i vam creure que també es mereixia el seu àlbum il·lustrat i va guanyar posicions a la llista.

-La cançó va ser creada l'any 2013, però encara continua sonant i sent un dels himnes de Xiula.

Si, és la cançó que hem tocat més en públic amb molta diferència.

Surt a tots els espectacles i si en algun espectacle no surt, surt als bisos i si cal la fem 2 cops. Si, segueix sent un dels nostres himnes i una amb la qual la gent s'identifica.

-Com va sorgir la cançó?

Era un tema que era polèmic, que ens donava l'oportunitat de posar-nos a la pell del nen o nena i en aquell moment encara no havíem fet cançons treballant aquestes idees, fent-ho d'aquesta manera. Amb Verdura i Peix vam iniciar un estil que ens ha portat una mica allà on som. Però en tot cas era això, veure que tots teníem els nostres problemes a l'hora de menjar verdura i peix i en posar-nos a la pell del nen i veure possibles sortides o alternatives podia sortir un tema interessant.

El relat de l'àvia fa que en Bròquil tingui un somni ben curiós i revelador. Pel seu cervell circulen imatges de persones cantant una cançó, línies temporals que es veuen afectades per una melodia.

-Us esperàveu l'èxit?

Què és l'èxit?, sabíem que era un temazo, però no ens esperàvem que avui en dia encara estiguéssim tocant-la.

-Un Bròquil i un Lluç són els protagonistes de la història en un món apocalíptic l'any 2033 on la verdura i el peix desapareixen de l'alimentació. I tot són productes manufacturats.

És un futur que podem arribar a imaginar, potencialment possible. Els ultra processats ens estan envaint.

-Sou ambaixadors de l'alimentació saludable i sobretot després d'aconseguir el repte que molts nens i nenes mengin verdura i peix. Heu aconseguit molt més amb una cançó que molts pares i mares i monitors de menjador....

No sé si hem aconseguit tant, però en tot cas és una eina més que tenim, primer per parlar-ne, per riure'ns i després per entrar-ho una mica com a himne.

-També al llibre apareixen altres grups o artistes catalans. Dàmaris Gelabert i Txarango no accepten la proposta de fer la cançó fins que el Bròquil i el Lluç coneixen a Xiula.

Si, ens vam permetre mirar una mica l'any 2013 que ho estava "petant" i com sempre hi havia la Dàmaris, també hi havia Txarango, i en aquell moment també hi havia la Lady Gaga en el top 5 de vendes internacionals. Vam proposar que hi sortissin, que també poden acceptar un encàrrec així i nosaltres també.

-L'èxit del vostre grup és la de traslladar certs missatges amb valors i emocions i fer-ho de forma amena i festiva. Quina creieu que és la clau de l'èxit de Xiula?

Doncs ja ho heu dit! És això. Hi havia un buit en això en el món de la música familiar.

-Feu cançons reivindicatives. Quins missatges voleu transmetre amb les vostres lletres?

Cada cançó té el seu missatge i en general són cançons que plantegen preguntes, no donem respostes, intentem que tinguin una visió crítica del món que ens envolta. Per anar aprenent a pensar.

-El fet de ser educadors i músics us ha servit de molt a l'hora de crear Xiula i les cançons?

Això ens ho ha donat tot. Bàsicament, el que fem ara és intentar fer lletres educatives i música potent.

-L'objectiu és educar a través de la música?

L'objectiu és viure a través de la música i en tota vivència hi ha un fet educatiu.

-I sobretot no infantilitzar als nens i nenes.

Exacte! Sempre els tractem com a iguals en tots els missatges que donem en les nostres cançons

-Amb Xiula hi ha una certa renovació del que anomenem grups familiars. Oferiu alguna cosa més i un espectacle molt familiar i participatiu.

Al nostre espectacle hi ha el component terapèutic, és a dir, que l'espai esdevé un procés de transformació on el públic es veu interpel·lat pels nostres missatges, les nostres cançons, les nostres maneres de posar en pràctica l'escena i té una vivència transformadora i emocional. Quan acaba l'espectacle se'ns van a casa seva una mica remoguts.

-Com és el tracte amb altres grups familiars?

Som companys. Som amics. Som tot!

-Podríem definir com a boom, l'èxit dels grups familiars?

Hi ha hagut una dignificació del gremi. Cada festival de Catalunya ha creat el seu espai perquè han vist que era un públic potencialment bo i que podrien aportar part del pressupost per aquest públic. I els grups tenim cada cop més espais per a fer els nostres espectacles.

“ESPERANT L'ERIKA”, PER MARTÍ GIRONELL

L'escriptor i periodista analitza la novel·la “Entre les ombres” (Crims.cat) de X. R. Trigo

La mirada fotogràfica de **X. R. Trigo** a través del seu alter ego, **Erika Ernemann**, ens passeja per una atmosfera de penombra- a la qual la protagonista ja hi està molt acostumada per culpa del seu fosc passat.

Un passeig on els jocs de llums i les referències fotogràfiques són molt importants per vertebrar la trama policial i detectivesca. No us cal haver llegit “**L'objectiu del crim**” (Ed. B, 2017) perquè les connexions amb el primer títol estan ben servides al llarg del relat. Els fets recurrents de la fàbrica de **Kíev** el 1945 on van estar segrestades ella i la seva germana, les morts de l'inspector **Casajoana**, els fets de **Barcelona** i, sobretot, la relació malaltissa amb l'Inge, la seva germana que conviu amb un excapità de l'exèrcit rus, Ivan Gólubev, associats en una empresa criminal.

Tot i que per relacions tòxiques la que l'Erika comença a **París** amb el periodista de **Le Monde** Pierre Bouyon. Una dona l'Inge, per cert, que viu reclosa en una habitació, com si estigués dins d'una cambra fosca, ja que la visió que té de la realitat és com si fos des d'un visor d'una càmera. I és que les fotografies se succeixen entre les pàgines de la novel·la. I les antigues càmeres continuen tenint un alt protagonisme. Si l'Erika va sobreviure al segrest gràcies a la fotografia. Ara a un pas de treure's la vida, és la fotografia qui la torna a salvar.

L'Erika està desconcertada, desajustada, no toca ni quarts ni hores. Es vol suïcidar. Però qui curiosament la posarà a to és un rellotger, monsieur Lefebvre. Ell

ajustarà les peces del seu malmès mecanisme interior. La personalitat del rellotger per mi és clau perquè l'Erika recuperi el temps perdut i administri el del present i el futur. No només perquè el temps i la fotografia s'avenen sinó perquè l'escolta i li diu quatre veritats i, a més, és ell qui li proporciona una càmera de fer fotos.

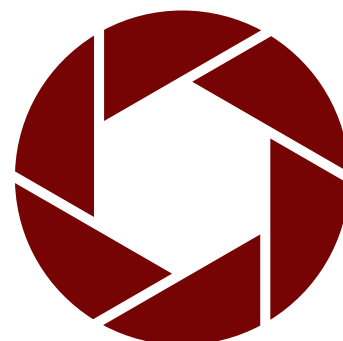
Una Nikon F2. No és la seva estimada Leica, però ja li val perquè sent “la urgència per tornar a reconèixer el món a través del visor que pot amb qualsevol pensament”. Torna a ser ella amb una càmera a les mans. I això li “retorna aquella sensació que a vegades ha estat tan positiva, l'opció de sortir al món, d'atrapar-lo en petits requadres de cel·luloide, d'ordenar tot el que no funciona o no és del seu gust”.

L'eina, l'instrument, l'arma que la connecta amb la vida i que li dona l'energia per lluitar per la seva vida entre ombres i records li dona un rellotger. I aquesta lluita la manté enmig d'un **París immers en les revoltes del 68** que està trasbalsat per la mort de tres models ucraïneses de la revista Vogue.

De la mà destra i experta d'en Xulio, l'Erika trobarà el desllorigador per baixar al seu particular infern i trobar l'equilibri que, quan es barregen els instints més primaris de l'ésser humà, adquireix nivells de dificultat extrema.

El desig i la maldat humana que, de vegades es toquen, com diu el policia **Zoltan Szabó**, queden magistralment retratades en aquesta història.

És una novel·la negra, policial i criminal però molt lluminosa. La presència de la llum, de les diferents sensibilitats de llum, guanyen la partida a les tenebres i a les ombres. Tot i que com a bona novel·la del gènere i fent servir l'argot fotogràfic, no tot es revela. I en Xulio deixa expressament un cap per lligar que és el que pot estirar per la tercera entrega. L'esperem.

L'obra "Dream" de l'artista Jaume Plensa protagonitza la sèrie de Netflix "Quédate a mi lado", basada en la novel·la de Harlan Coben

L'espectacular escultura de vint metres de l'escultor català, pren protagonisme en la sèrie.

Harlan Coben és un dels autors de novel·la negra més cotitzats del moment. Després de vendre més de 70 milions de llibres i ser el creador de personatges com Myron Bolitar amb qui ha protagonitzat més d'una desena de novel·les com 'Un paso en falso' o 'Alta tensión', l'any 2018 va signar un contracte multimilionari amb Netflix per adaptar les seves novel·les.

A Por siempre jamás, El inocente, Bosque adentro i No hables con extraños, ara hem d'afegir **Quédate a mi lado** (Stay close). La nova proposta segueix la línia habitual de l'autor, amb trames que intenten resoldre fets o secrets del passat, girs de guió constants i amb més d'un sospitós o sospitosa.

A diferència de la novel·la, l'acció de la sèrie succeïx a Anglaterra i més concretament a prop de les ciutats de Liverpool i Manchester. Aquí és on pren protagonisme una escultura gegant de vint metres creada per l'escultor català Jaume Plensa ubicada a Saint Helens, una població que va estar molt vinculada a la mineria del carbó fins als anys noranta.

L'escultura amb el títol de **Dream** va ser inaugurada l'any 2009 i volia ser un homenatge als habitants de Saint Helens. En declaracions a TV3 aquell mateix any, Plensa afirmava que havia utilitzat la figura d'una nena perquè "representava molt bé la idea de futur". La nena té els "ulls tancats, malgrat estar en una posició privilegiada mirant el paisatge perquè mira cap a l'interior". **Jaume Plensa** va buscar una simbologia i relació entre la noia amb els ulls tancats i la mineria "aquesta interiorització que també té la mina, mirant a l'interior del nostre propi cos".

Per crear l'obra, l'escultor i artista, que compta amb obres en diverses ciutats del món, va voler parlar amb antics miners i veïns per buscar inspiració.

A la sèrie alguns dels protagonistes fan servir el lloc per les seves trobades, a diferència de la novel·la situada als Estats Units on el lloc de les trobades es trasllada a l'escultura "Lucy the Elephant" a Atlantic City.

"Quédate a mi lado", de producció anglesa compta amb el repartiment de Cush Jumbo, James Nesbitt, Richard Armitage, Sarah Parish i Jo Joyner. Dirigida per Daniel O'Hara i Lindy Heymann, la sèrie de vuit capítols ha comptat amb la participació de Harlan Coben en els guions.

La història de Quédate a mi lado se centra en tres persones que semblen portar una vida perfecta, però oculten foscos secrets que ni tan sols el seu entorn més proper podrien sospitar.

Megan és una mare treballadora de tres fills i porta una vida acomodada en una zona residencial, té dos fills, una parella perfecta i una casa acollidora, però temps enrere va caminar pel costat més salvatge. Ray treballa com a paparazzi perseguint nens rics obsessionats amb la fama, però abans va ser un talentós fotògraf documental.

Finalment, el tercer protagonista, Broome és un detectiu incapaç de treure's del cap un vell cas ja arxivat: un cas sense resoldre d'una persona desapareguda fa molts anys. Amb l'aparició de Lorraine, una vella amiga del passat de Megan, tot dona un gir que podria trencar amb la vida aparentment perfecta.

La sèrie compta amb un bon repartiment i un bon guió original, però potser el resultat televisiu no ha aprofitat al màxim aquests dos ingredients.

Quédate a mi lado es pot veure a Netflix i compta amb 8 episodis.

www.illadelsllibres.com

L'illa dels **LLIBRES**

l'actualitat literària al teu abast

Email: info@illadelsllibres.com

WWW.ILLADELSLLIBRES.COM